

ORANJEMANNEN EN PATRIOTTEN.

DOOR

MR. G. H. BETZ.

(Vervolg).

III.

Schier alle gasten waren aanwezig. De mooie mevrouw Noordhuijs, met een buitengewoon doorzichtigen gazen halsdoek over haar ronde schouders, onder den schijn van naïveteit zeer vrijmoedig tegen de heeren en zeer verbaasd kijkend als de heeren het eveneens tegen haar werden. De oude ongetrouwde schoolkennis van mevrouw Van Arken, juffrouw Doorzicht, veel met catechiseermeesters verkeerend en van dezen een logischen betoogtrant overgenomen hebbend, die in een vrouwelijken mond vreemd paste. Leentje Dekker, Mientjes vriendin, een twintigjarig Saksisch-porcelainen kabinetstukje van een

Dominee Geurig.

goed figuur makend in zijn nette montearing. Maar de sierlijkste der heeren was de heftig prinsgezinde predikant Geurig, een veertigjarig weduwnaar, de „mooie dominee” zooals de dames hem noemden, in een parelkleurigen rok met witte zijde gevoerd; een zwartzijden kamizool; broek en kousen, met schoenen van

meisje, reeds een weinig verlept door het overmatig bezoek van saletten en de daarmede in verband staande ongeregelde nachtrust. De dikke Blijleven, ijverig om mevrouw Noordhuijs dribbelend, voornemens er nu toch eens eindelijk achter te komen wat hij van dat knappe vrouwtje, waarover onder heeren zoo verschillend gepraat werd, had te denken. De vaandrig Hofland, van de Hollandsche gardes te voet, de eenige geknevelde onder de heeren, kalm orangist, een